

kompetenci přidělování zabrané půdy, vyhradil správě státních báňských a hutních závodů, kteráž v tomto řízení vystupovala jako strana, z vlastnického práva k této zabrané půdě, kterou přiděloval určitým přidělcům, část spočívající v přednostním právu vyhledávati a dobývati kamenné uhlí v pozemcích těch snad obsažené. Jak již řečeno, vyhradil nebo vlastně přidělil tuto složku vlastnického práva stpů báňskému eráru jako straně na řízení tom zúčastněné. Jestliže stěžující si společnost proti tomuto postupu podala »protest« u min. prací jako reprezentanta báňského eráru a žádala o »anulování« uvedené dispozice, nemohlo toto její zakročení míti jiný smysl, než že se domáhala na min. jako zástupci báňského eráru, aby se výhrady, přiznané mu stpů-em jako procesní straně, zřekl. Ale pak odpověď, daná st-lce v nař. výměru, že se této žádosti st-lčině nevyhovuje, nemohla míti jinou povahu než prohlášení strany, že se nevzdává výhody, jež jí stpů-em byla přiznána.

Ježto pak ani znění nař. výměru samo není stylisováno tak, aby je bylo nutno vykládati jako úřední projev vůle žal. min., vydati v mezích své úřední kompetence nějaký výrok autoritativní, dlužno uznati, že výměr ten skutečně obsahuje pouhé prohlášení min. jako zástupce báňského eráru, tedy prohlášení strany, které nemá charakter rozhodnutí neb opatření před nss-em naříkatelného. Bylo proto stížnost do výměru toho podanou odmítnouti pro nepřipustnost.

Č. 12.118.

Horní právo. — Řízení správní: Vyzval-li revírní úřad báňský majitele dolů, aby mu sdělil určitá provozní data za tím účelem, aby revírní úřad mohl podati dobrozdání ve věci stavební, nemůže báňské hejtmanství k odvolání majitele dolů výzvu tu potvrditi tak, jako by byla bývala vydána u výkonu horní policie.

(Nález ze dne 6. listopadu 1935 č. 19.302/35.)

V ě c: Lomské uhelné závody, akciová společnost v L. (adv. Dr. Artur Gutfreund z Teplic-Šanova) proti báňskému hejtmanství v Praze (vrch. b. rada Dr. Ing. Jaroslav Votruba) o příkaz sdělení provozní data.

V ý r o k: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro vadnost řízení.

D ů v o d y: Výměrem ze 7. října 1931 sdělil revírní báňský úřad v Mostě stěžující si společnosti, že byl obecním úřadem v J. požádán, aby podal dobrozdání o stabilitě pozemku č. kat. . . , jehož nedostatečnou bezpečnost z důvodů poddolování zástupce stěžující si společnosti jako majitelky přebytku pozemek ten pokrývajícího namítal při komisionálním jednání, které se před jmenovaným úřadem obecním jako úřadem stavebním konalo o žádosti Karla N. ze St. o udělení stav. povolení ke zřízení obytného domu na uvedeném pozemku. Současně vyzval revírní báňský úřad st-lku, aby mu sdělila, o které skutkové podklady

svoji námitku v řízení stavebním opírala a aby mu podklady takové, má-li je po ruce, bez průtahu předložila k nahlédnutí spolu se zprávou, z níž lze seznati uložení sloje, její mocnost a vedlejší vrstvy, způsob a dobu bývalého rubání, rozměry porubů samých a účinky tohoto dolo-
vání na povrch.

Odvolání, jež z výměru toho st-lka podala a v němž namítala, že revírní báňský úřad jako úřad není vůbec příslušný podávati dobrá zdání ve věcech stavebních a proto také nesmí za účelem výkonu této jemu nepřislušející funkce od podnikatele hor požadovati sdělení provozních dat, a dále, že podávání písemného dobrozdání ve věcech stavebních přiči se koncentrační maximě ovládající toto řízení, žal. úřad nař. rozhodnutím zamítl v podstatě z toho důvodu, že revírní báňský úřad byl oprávněn žádati na st-lce sdělení provozních dat proto, že z vyjádření zástupce jejího, podaného při stavební komisi, zvěděl o starých porubech, resp. o tom, že tyto poruby ohrožují povrch patrně následkem nedostatečného zajištění, a jeho povinností podle §§ 220 a násl. hor. zák. je na dodržení zajišťovacích povinností dozírat.

O stížnosti do rozhodnutí toho podané uvažoval nss takto:

Nař. rozhodnutím byla potvrzena výzva daná revírním báňským úřadem st-lce, aby mu předložila materiál, z něhož by se dalo poznati uložení sloje pod pozemkem č. kat. . . . ve V., její mocnost a nadložní vrstvy, způsob a doba bývalého rubání, rozměry porubů samých a účinky tohoto doloování na povrch. Z textování výměru revírního báňského úřadu ze 7. října 1931, v němž zmíněná výzva je obsažena, je patrné, že výzva tato byla učiněna jen následkem žádosti stav. úřadu, aby revírní báňský úřad podal dobré zdání ve věci stavební. Ani slovem není ve výměru tomto naznačeno, že revírní úřad činí tuto výzvu u výkonu své horněpolicejní pravomoci. Žal. úřad však potvrdil instančně výměr první stolice jen na základě §§ 220 a 221 hor. zák., tedy tak, jako by revírní úřad byl zakročil u výkonu horní policie.

Odvolací stolice je sice oprávněna podle § 81 spr. ř. v odpor vzaté rozhodnutí změnit i doplnit i ve výroku i v důvodech, z toho však neplyne, že může výrok nižší stolice, který je v určitém smyslu individualisován, přeměnit ve výrok povahy zcela jiné, nemůže tedy zejména výzvu k předložení dat pro účel podání dobrého zdání ve věci stavební přeměnit ve výrok povahy horněpolicejní. Takto však žal. úřad v daném případě postupoval. V tomto postupu shledal nss porušení procesní zásady řízení odvolacího, tedy podstatnou vadu řízení, a proto rozhodnutí jeho zrušil podle § 6 zák. o ss.

Č. 12.119.

Četnictvo: Žádost za převzetí odpočivných požitků gážistů-pensistů býv. rak. nebo uher. četnictva čsl. státem jest ve lhůtě stanovené §em 76 odst. 3 zák. č. 153/1923 Sb. podati u min. vnitra.

(Nález ze dne 7. listopadu 1935 č. 17.127/35.)